

203

UCHWAŁA Nr 234 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie podwyższenia najniższych rent.

§ 1. 1. Kwoty określające wysokość najniższych rent, ustalone w § 1 ust. 1 uchwały nr 328 Rady Ministrów z dnia 20 października 1964 r. w sprawie podwyższenia najniższych rent (Monitor Polski Nr 75, poz. 349), zwanej dalej „uchwałą nr 328”, podwyższa się do wysokości:

640 zł dla rent starczych,

850 zł dla rent inwalidzkich I grupy z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej,

700 zł dla rent inwalidzkich II grupy z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej albo pozostającego w związku ze służbą wojskową,

470 zł dla rent rodzinnych po pracownikach zmarłych wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej albo po żołnierzach lub inwalidach zmarłych w związku ze służbą wojskową.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do rent, o których mowa w §§ 3 i 4 uchwały nr 328.

§ 2. Przy przyznawaniu i wypłacie rent, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy uchwały nr 328.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. F. Waniolka

204

UCHWAŁA Nr 236 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1966 r.

w sprawie podwyższenia zasiłku szpitalnego.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Zasiłki szpitalne z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa podwyższa się z 14% na

25% podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i z 20% na 30% tej podstawy.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

205

ZARZĄDZENIE Nr 50 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1966 r.

w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego.

Na podstawie art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego, z uwzględnieniem przepisów art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164).

§ 2. 1. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, uprawnieni do przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego, obowiązani są uzyskać uprzednio zgodę Ministra Finansów, jeżeli przeniesienie kredytów ma spowodować:

1) zwiększenie łącznej kwoty kredytów objętych grupą paragrafów klasyfikacji budżetowej dotyczących:

a) wydatków osobowych (§§ 13 i 15—19),

b) zakupów materiałowych (§§ 20—25),

c) dotacji i dopłat (§§ 50—55 i 57—59),

2) zwiększenie kredytów w następujących paragrafach:

§ 10 — Osobowy fundusz płac,

§ 11 — Bezosobowy fundusz płac,

§ 12 — Fundusz honorariów,

§ 14 — Nagrody i inne wynagrodzenia,

§ 25 — Fundusz reprezentacyjny,

§ 30 — Podróże służbowe i przeniesienia,

3) zmiany w wysokości kredytów w paragrafach:

§ 70 — Inwestycje priorytetowe,

§ 71 — Inwestycje centralne oraz inwestycje z decyzji rad narodowych w przedsiębiorstwach.

2. Zgoda Ministra Finansów nie jest wymagana dla przeniesień (ust. 1) mających na celu zwiększenie kredytów w § 56 „Dotacje przedmiotowe nie limitowane”.

§ 3. Ilekroć w zarządzeniu mówi się o klasyfikacji budżetowej, oznacza to klasyfikację, ustaloną w załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1965 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych (Monitor Polski Nr 72, poz. 413).

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1962 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego (Monitor Polski Nr 18, poz. 74).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz